

Yoel Kitabı ve Laodikya Yedinci-gün Adventistleri Kilisesi - Sayı Otuz İki

Jeff Pippenger
2026-01-20

Otuz İki Numara

Petrus'u tanıgımız olarak alarak Yoel Kitabı'na ulaşmak yavaş ilerleyen bir yolculuk oldu. Petrus, Tanrı'nın peygamberlik Sözü içindeki en olağanüstü sembollerden biridir; ama hepsi de öyle değil mi? Petrus Sezariye Filipi'dedir; ayrıca Pentekost'ta üçüncü saatte üst odadadır ve aynı günün dokuzuncu saatinde tapınaktadır. İsa üçüncü saatte çarmıha gerildi ve dokuzuncu saatte öldü. Petrus dokuzuncu saatte Sezariye'ye çağrılır; ancak Kornelius anlatısında çağrıldığı Sezariye, Hermon Dağı'nın eteklerindeki Sezariye Filipi değil, deniz kıyısındaki, Sezariye Maritima diye adlandırılan Sezariye'ydi.

Caesarea Maritima, Akdeniz kıyısında, modern Tel Aviv'in yaklaşık 30–35 mil kuzeyinde yer alan bir kıyı kentidir (Büyük Hirodes tarafından görkemli bir Roma liman kenti olarak inşa edilmiştir). Elçilerin İşleri kitabında sıkça zikredilir (15 kez anılır) ve Yeni Antlaşma'da çoğu kişinin basitçe "Sezariye" diye andığı yer budur. Müjdeci Filipus, peygamberlik eden dört kızıyla birlikte orada yaşadı (Elçilerin İşleri 8:40; 21:8). Pavlus iki yıl boyunca orada hapsedildi; valiler Feliks ve Festus'un, ayrıca Kral Agrippa'nın huzuruna çıktı (Elçilerin İşleri 23–26). Belki daha da önemlisi, Petrus burada Romalı yüzbaşı Kornelius'a vaaz etti—Hristiyanlığa ilk büyük Yahudi olmayan dönüşümü (Elçilerin İşleri 10)—MS 34 yılında, Mesih'in birçok kişiyle antlaşmayı teyit ettiği haftanın sona erdiği zamanda.

Ve bir hafta için birçoklarıyla antlaşmayı kuvvetlendirecek; ve haftanın ortasında kurbanı ve takdimiye sona erdirecek; ve iğrenç şeylerin yayılması yüzünden onu ıssız kılacak; ta ki sona kadar, ve belirlenmiş olan şey ıssız kılınanın üzerine dökülünceye dek. Daniel 9:27.

Caesarea Maritima, Yahudiye'nin Roma idari başkentiydi ve Yahudi olmayanlar için başlıca bir merkezdi. Caesarea Philippi ise ayrı bir şehirdir; en kuzeyde, Hermon Dağı'nın eteklerinde (Celile Gölü'nün yaklaşık 25-30 mil kuzeyinde), günümüzde Golan Tepeleri bölgesinde (bugünkü Banias) bulunur. Yalnızca Müjdelerde (Matta 16:13 ve Markos 8:27), İsa'nın öğrencilerini Caesarea Philippi'ye götürdüğünde anılır. Burası, Petrus'un İsa'nın "Mesih, yaşayan Tanrı'nın Oğlu" olduğunu ikrar ettiği ve İsa'nın da "Bu kayanın üzerine kilisemi kuracağım, Hades'in kapıları ona karşı galip gelemeyecek" diye beyan ettiği ünlü yerdir (Matta 16:13-20). Burası, Yunan tanrılarına, özellikle de keçi-tanrı Pan'a adanmış tapınakların bulunduğu putperest bir bölgeydi; Pan'ın mağarasına "cehennemin kapıları" denirdi; bu da İsa'nın oradaki beyanını özellikle çarpıcı kılıyordu.

İki şehir coğrafi ve tarihî bakımdan bütünüyle birbirinden ayrıdır—biri güneybatıda hareketli bir Roma deniz limanı, diğeri ise Ürdün Nehri'nin kaynaklarına yakın, kuzeyde bir Helenistik/putperest yerleşimdir. Kıyıdaki olanı Elçilerin İşleri'nde başat bir rol oynar; kuzeydeki

ise İncillerde dönüm niteliğindeki bir anın merkezinde yer alır. Denizin Sezariyesi Roma'nın—canavarın—simgesidir; yeryüzünün Sezariyesi ise ejderhanın simgesidir. Kardeş White, başlangıcı çarmıhta, sonu Pentikost'ta olan, çarmıhtan Pentikost'a kadar uzanan dönemi “Pentikostal mevsim” olarak tanımlar.

Pentekost gününün olaylarının, o zamankinden bile daha büyük bir güçle tekrarlanacağı zamanı derin bir özlemle bekliyorum. Yuhanna şöyle diyor: “Büyük güç sahibi başka bir meleğin gökten indiğini gördüm; ve yeryüzü onun yüceliğiyle aydınlandı.” O zaman, Pentekost döneminde olduğu gibi, insanlar onlara söylenen gerçeği, her biri kendi dilinde işitecek.

Tanrı, Kendisine hizmet etmeyi içtenlikle arzu eden her ruha yeni bir yaşam üfleyebilir; sunaktan alınmış bir korla dudaklara dokunabilir ve onları O'nu överken akıcı ve etkili kılabilir. Binlerce ses, Tanrı'nın Sözü'nün harika gerçeklerini dile getirme gücüyle doldurulacak. Kekeme dil çözülecek ve çekingenler, gerçeğe cesurca tanıklık edebilecek kadar güçlendirilecek. Rab, halkına ruh mabedini her türlü kirlilikten arındırmada ve O'nunla öyle yakın bir bağ sürdürmede yardım etsin ki, döküldüğünde son yağmura paydaş olabilsinler. Review and Herald, 20 Temmuz 1886.

Teknik olarak Pentekost dönemi, Mesih'in dirilişiyle örtüşen İlk Ürünler Bayramı'nda başladı; fakat çarmıh ölümü olmadan, O dirildiğinde dirilmiş Kurtarıcı'nın beraberinde götüreceği kan olmazdı. Onun ölümü olmadan, Yaşam Ekmeği olarak Mayasız Ekmekler Bayramı gününde dinlenmiş olmazdı; ve Yaşam Ekmeği, İlk Ürünler Bayramı'ndaki dirilişinden önce dinlenmeliydi; böylece Pentekost gününe ve bayramına götüren elli günlük dönem başlamış olurdu.

Mesih bir hafta için ahdi tasdik etmeye geldiğinde; hafta O'nun vaftiziyle başladı ve sonra, “haftanın ortasında”, üç buçuk yıl sonra, çarmıha gerildi; Mayasız Ekmekler Günü'nde mezarda istirahat etti; Pazar günü arpa hasadının İlk Ürünler Bayramı'nda dirildi; böylece bu, buğdayın İlk Ürünler Bayramı'na uzanan elli günlük Pentekost mevsimini başlattı. Çarmıhtan haftanın sonuna, yani üç buçuk yıl sonrasına kadar, yedi yıllık dönem, Caesarea Maritima'dan Kornelius ile nihayete erdi; haftanın sonunda, MS 34 yılında, Hristiyan kilisesine iman eden ilk Uluslardan kişi o oldu.

Mesih'in antlaşmayı tasdik etmek üzere geldiği hafta, peygamberî olarak 2.520 güne tekabül eder; ve çarmıh “haftanın ortasındadır”; dolayısıyla bu, vaftizden 1.260 gün sonra ve Kornelius'un iman edişinden 1.260 gün önceydi. Çarmıhta Mesih üçüncü saatte çarmıha gerildi ve dokuzuncu saatte öldü. Bu, Pentekost döneminin başlangıcıydı; ve sonunda (çünkü İsa daima sonu başlangıçla örnekler) Pentekost gününde Petrus, İsa'nın dirilişi gününde öğrencileriyle buluştuğu üst odada, üçüncü saatte, Yoel kitabından ilk vaazını verdi. Petrus daha sonra dokuzuncu saatte tapınakta Yoel üzerine ikinci vaazını verdi. Açıkça, üçüncü ve dokuzuncu saat, Pentekost döneminin başlangıcı ile sonunun alfa ve omega sembolüdür.

Satır üzerine satır, bu iki olayın üçüncü ve dokuzuncu saatlerini yan yana getirdiğimizde, altı saatin, her ikisinde de bir bölünmeye tanıklık eden peygamberî bir dönem olduğunu görürüz. Mesih yaşamdan ölüme, ölümden yaşama geçer. Yeryüzünden göğe gider ve sonra yeniden

yeryüzüne döner. Petrus önce tapınağın dışındadır, sonra içindedir. Elbette üçüncü saat ile dokuzuncu saatin başka paralel eşleşmeleri de vardır; fakat önce Petrus'u, Kornelius'u ve deniz kıyısındaki Sezariye'yi ele almamız gerekir.

Altı saatte temsil edilen peygamberî ayrımlarda olduğu gibi, Kornelius'a, Petrus'u çağırması için yol göstermek üzere bir melek gönderildiğinde, vakit dokuzuncu saatti.

Sezariye'de, İtalyan diye anılan birliğin yüzbaşısı olan Kornelius adlı bir adam vardı. Dindar biriydi; kendisi ve bütün ev halkıyla birlikte Tanrı'dan korkar, halka çok sadaka verir ve Tanrı'ya daima dua ederdi. Günün dokuzuncu saati civarında, açıkça bir görümde, Tanrı'nın bir meleğinin içeri girip yanına geldiğini ve ona, "Kornelius," dediğini gördü. Ona baktığında korkuya kapıldı ve, "Nedir, efendim?" dedi. Melek ona, "Duaların ve sadakaların Tanrı'nın huzurunda anılmak üzere yükseldi," dedi. "Şimdi Yafa'ya adamlar gönder ve Petrus diye anılan Simun'u çağır." Elçilerin İşleri 10:1-5.

Bir meleğin gelişi bir mesajın ve bir işaret taşının sembolüdür; ve melek, "Duaların ve sadakaların Tanrı'nın huzurunda bir anma olarak yükseldi" dediğinde bunun bir işaret taşı olduğunu teyit eder. Haftanın bitiminin işaret taşı, Kornelius'un dört gün oruç tuttuktan sonra dokuzuncu saatte Petrus'u çağırmasıdır; ve bu, "anma" diye adlandırılır ki bu bir işaret taşıdır. Bir "yüzbaşı" olarak Kornelius, yüz askerin komutanıydı.

Matta'nın on altıncı bölümünde, Petrus Sezariye Filipi'deyken herhangi bir saate ilişkin bir atıf yoktur. İsa öğrencileri oraya götürdüğünde kentin adı Sezariye Filipi idi. Daniel'in on birinci bölümünün tarihinde, on üçten on beşe kadar olan ayetlerde (ki bu ayetler Panium Muharebesi'nde yerine gelmiş ve Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Pazar yasasına götüren savaşı tipler), Sezariye Filipi'nin adı Panium'du. Petrus, Sezariye Filipi'de, yani Panium'da, bulunduğu on üçten on beşe kadar olan ayetlerde yer almaktadır.

Panium Savaşı'nın Daniel 11:13–15 ayetlerinin bir gerçekleşimi olduğunu ve hem söz konusu ayetlerin hem de Panium Savaşı'nın tarihinin Amerika Birleşik Devletleri'nde Pazar yasasına götüren bir savaşı tanımladığını tespit etmek, 'sadır üzerine sadır' metodolojisinin çalışmak üzere tasarlandığı şeyin tam olarak kendisidir. Bu metodolojiyi uygulamak, Sezariye Filipi ile Panium'un hizalanmasını zorunlu kılar; çünkü bu gerçeği ele alan peygamberliğin birincil kuralı şudur: "Eski peygamberlerin her biri, yaşadıkları günlerden çok bizim günlerimiz için konuşmuştur." Pavlus ise peygamberlerin ruhlarının peygamberlere tabi olduğunu ekler; böylece hepsi yalnızca son günleri tanımlamakla kalmaz, aynı zamanda hepsi mutabıktır.

Bu nedenle, Panium Tanrı'nın peygamberlik sözünde önce Panium, ardından da Sezariye Filipi olarak tanımlandığı takdirde, her iki ad da son günlere tatbik edilmeli ve birbiriyle uyumlu olmalıdır; çünkü bunlar aynı kenttirler.

Bu mantıkla bağlantılı olmakla birlikte, biraz farklı olan Sezariye Filipi ve Sezariye Maritima'dır. Petrus, Mesih'le birlikte Sezariye Filipi'ye gitti, ancak Kutsal Ruh tarafından Sezariye Maritima'ya gönderildi. Ne var ki her iki Sezariye'de de başlıca antlaşma şahsiyeti Petrus'tur. Bu hatla ilgili hayranlık uyandıran nokta şudur: Kornelius, dokuzuncu saatte bir melek tarafından

ziyaret edildi ve Petrus'u çağırması için talimat aldı. Sezariye'deki Petrus peygamberi bir semboldür; ancak iki Sezariye belirgin biçimde farklıdır. Biri deniz kıyısındaki Sezariye, diğeri ise yeryüzündeki Sezariye'dir. Deniz kıyısındaki Sezariye, uluslardan olanlarla ilişkilidir; Kornelius, MS 34'te antlaşma haftasının tam sonunda uluslardan olanların ilk iman edeni oldu. Deniz kıyısındaki Sezariye, dokuzuncu saattir ve Pentikost'ta tapınaktaki Petrus ile ve Mesih'in dokuzuncu saatteki ölümüyle uyum içindedir.

Karadaki Sezariye, yani Sezariye Filipi, üçüncü saattir. Başka seçenek yoktur. Başlangıçta Sezariye Filipi, üçüncü saat; sonda Sezariye Maritima, dokuzuncu saat. Filipi, altı saatlik dönemin alfasıdır ve Maritima omegadır. Dokuzuncu saatteki omega, antlaşma haftasının ortasında Mesih'in ölümüydü; ayrıca Pentekost'ta tapınakta bulunan Petrus da dokuzuncu saatteydi. Kornelyus'un Petrus'u çağırması, Pazar yasasını tipleyen Mesih'in ölümüyle ve yine Pazar yasasını tipleyen, Pentekost'ta tapınaktaki Petrus ile örtüşür. Uluslardan ilk mühtedi olarak Kornelyus, Pazar yasasında ilk on birinci saat işçisini temsil eder.

Mesih'in çarmıha gerildiği üçüncü saat ile Petrus'un üst odada bulunduğu üçüncü saat, zorunlu olarak ve yalnızca Sezariye Filipi'yi temsil eder. Pentikost Günü'nde Petrus'un bulunduğu üst oda, Mesih'in dirilişinden, göğe yükselişinden ve inişinden sonra görüldüğü üst odanın ta kendisiydi. Mesih üst odaya geldi ve bunun ardından elli gün sonra, Pentikost Günü'nde, Petrus Yoel Kitabı'nın mesajını aynı üst odada sundu.

Sezariye Filipi, çarmıha gerilme ve Pentekost'taki üst oda ile denk düşen üçüncü saattir. Çarmıha gerilme dağılmanın, üst oda ise birliğin sembolüdür. Bu, Sezariye Filipi'yi bir zümrenin dağıtıldığı, diğlerinin ise toplandığı Pazar yasasının hemen öncesindeki nokta olarak tanımlar. Panium Savaşı'nın tarihi tekrarlanmaya başladığında, akıllı ve akılsız bakireler ebediyen ayrılacak ve bu ayrılış, Pazar yasasının yaklaşmasını temsil eden çarmıh konusunda olacaktır. Mesih, yaklaşan Pazar yasası hakkında öğretmeye Sezariye Filipi'de başladı. Bunu yaptığında Petrus mesaja karşı çıktı; böylece, dokuz ayet içinde, Petrus hem mühürleneni hem de çarmıhın mesajı, yani Pazar yasası tarafından dağıtılanları temsil eder.

O onlara, 'Peki ya siz, ben kimim?' dedi.

Simun Petrus karşılık vererek şöyle dedi: "Sen, yaşayan Tanrı'nın Oğlu Mesihisin."

İsa ona cevap verip şöyle dedi: Ne mutlu sana, Yona oğlu Simun; çünkü bunu sana açıklayan et ve kan değil, göklerde olan Babamdır. Ben de sana diyorum ki, sen Petrus'un ve kilisemi bu kayanın üzerine kuracağım; cehennemin kapıları ona karşı üstün gelemeyecektir. Sana göklerin krallığının anahtarlarını vereceğim; yeryüzünde bağlayacağın her şey göklerde bağlanacaktır; yeryüzünde çözeceğin her şey de göklerde çözülecektir.

O zaman öğrencilerine, kendisinin İsa Mesih olduğunu hiç kimseye söylememelerini emretti. O andan itibaren İsa, öğrencilerine Yeruşalim'e gitmesi, ihtiyarlar, başkâhinler ve yazıcılar tarafından birçok acı çekmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün yeniden diriltilmesi gerektiğini açıklamaya başladı.

Bunun üzerine Petrus onu bir kenara çekti, azarlamaya başladı ve şöyle dedi: Haşa, ya Rab; bu sana olmayacaktır.

Fakat o dönüp Petrus'a şöyle dedi: Çekil arkandan, Şeytan; sen bana bir tökezleme taşısın; çünkü Tanrı'ya ait olan şeyleri değil, insanlara ait olanları gözetiyorsun. Matta 16:15-23.

Üçüncü saatteki çarmıha geriliş ile Petrus'un Üst Oda'daki mesajı, hem buğdayı hem deliceleri barındıran kilise olarak tanımlanan savaştan kilisenin, muzaffer kiliseye doğru olan peygamberî geçişini hizalar. Muzaffer kilise, Pentekost'un ilk ürün buğday takdimesidir; bu da Pazar yasasıdır. Buğday ile deliceler olgunluğa eriştiğinde, melekler bu iki sınıfı birbirinden ayırır. Buğday ile delicelerin olgunluğa ermesine sebep olan, 11 Eylül'de çişelemeye başlayan yağmurdur.

Altı saatlik bir süre, Exeter kamp toplantısının 22 Ekim 1844'e kadar uzanan tarihini, Mesih'in Kudüs'e muzaffer girişini ve Kral Davut'un Ahit Sandığı ile birlikte Kudüs'e girişini temsil eder. Dokuzuncu saat ise aynı zamanda akşam sunusunun vaktidir; yaklaşık saat 15:00.

Şimdi sunağın üzerinde takdim edeceğin şey şudur: her gün, devamlı surette, bir yaşında iki kuzu. Kuzulardan birini sabahleyin takdim edeceksin; diğer kuzuyu da akşamleyin takdim edeceksin. Çıkış 29:38, 39.

"Even" olarak çevrilen kelime bazen "akşamlar arasında" şeklinde ifade edilir. "Akşamlar arasında" ifadesi, üçüncü saat ile dokuzuncu saat arasındaki altı saatlik döneme işaret eder. Mesih'in ahit haftası, çarmıhtaki altı saatlik dönemi temsil eder; bu, Pentekost'taki altı saatlik dönemin alfa'sı hâline gelir. Ahit haftasında, yalnızca kutsal haftanın peygamberliğiyle değil, aynı zamanda Pentekost mevsiminin sembolleriyile de doğrudan bağlantılı olan altı saatlik bir dönemi belirleyen iki tanık vardır. Sonra, aynı peygamberî haftanın sonunda, Petrus dokuzuncu saatte Sezariye'ye çağrılır. Kutsal haftanın aynı peygamberî yapısı içinde üç dokuzuncu saatin bulunması olgusu—bunların ikisi, sabah ve akşam sunuları arasındaki dönemi de teşkil eden altı saatlik bir sürenin omega bitişleridir—peygamberî zorunluluk gereği, üçüncü saatin, Kornelius'un dokuzuncu saatinde sona eren bir dönemin alfa'sı olarak mevcut olmasını icap ettirir.

İki Sezariye—her ikisinde de Petrus merkezî figürdür—Sezariye Filipi'yi üçüncü saat olarak belirler. Söz konusu altı saatlik dönem Sezariye ile başlar ve Sezariye ile biter; çünkü son, başlangıç tarafından tasvir edilir.

Fısıh kuzusunun akşam vaktinde kesilmesi gerekiyordu; bu da Mesih'in öldüğü dokuzuncu saatti.

Onu aynı ayın on dördüncü gününe kadar muhafaza edeceksiniz; ve İsrail topluluğunun bütün cemaati onu akşam vaktinde kesecektir. Çıkış 12:6.

Dua saati aynı zamanda dokuzuncu saattir; zira o, akşam sunusunun vaktinde idi.

Duam, huzurunda tütsü gibi takdim edilsin; ellerimin kaldırılışı da akşam kurbanı gibi olsun. Mezmurlar 141:2.

Akşam sunusunun dua saati olmasıyla uyumlu olarak, Ezra akşam sunusunda dua etmektedir; dolayısıyla, Petrus'un tapınakta bulunduğu, Mesih'in öldüğü ve Kornelius'a Petrus'u çağırmasının

söylendiği dokuzuncu saatte dua etmektedir.

Akşam sunusu sırasında kederli halimden doğruldum; elbisemi ve kaftanımı yırtmış olarak, dizlerimin üzerine düştüm ve ellerimi Rab Tanrım'a açtım. Ezra 9:5.

Duasında Ezra, tapınağı ve Yerus alim'i yeniden inşa etmek üzere Babil'den çıkmış olanların putperest kadınlarla evlenmiş olduklarını anladıktan sonra tövbe etmektedir.

O sırada Ezra dua etmiş ve itirafta bulunmuş, Tanrı'nın evinin önünde ağlayıp kendini yere atmıştı; İsrail'den erkek, kadın ve çocuklardan oluşan çok büyük bir topluluk onun yanına toplandı; çünkü halk çok şiddetle ağlıyordu. Elam'ın oğullarından, Yehiel oğlu Şekanya karşılık verip Ezra'ya dedi ki: Tanrımıza karşı suç işledik ve ülkenin halkından yabancı kadınlar aldık; yine de bu konuda İsrail'de umut vardır. Şimdi bu nedenle, efendimin ve Tanrımızın buyruğı karşısında titreyenlerin öğüdüne göre, bütün bu kadınları ve onlardan doğanları uzaklaştırmak üzere Tanrımızla bir antlaşma yapalım; ve iş yasa uyarınca yapılınsın. Kalk; çünkü bu iş sana düşer; biz de seninle olacağız; yürekli ol ve bunu yap.

Bunun üzerine Ezra ayağına kalktı ve başkâhinlere, Levililere ve bütün İsrail'e, bu söze göre davranacaklarına dair yemin ettirdi. Onlar da yemin ettiler. Sonra Ezra Tanrı'nın Tapınağı'nın önünden kalktı ve Elyasib'in oğlu Yohanan'ın odasına gitti; oraya varınca ekmeğe yemedi, su içmedi; çünkü sürgüne götürülmüş olanların işlediğı suçtan ötürü yas tutuyordu. Ve Yahuda ile Yerus alim'in her yanında, sürgündekilerin tümüne, Yerus alim'de toplanmaları için ilan edildi; ve önderlerin ve ihtiyarların kararı uyarınca, üç gün içinde gelmeyen herkesin bütün malı mülkü müsadere edilecek ve kendisi sürgüne götürülmüş olanların topluluğundan ayrılacaktı. Bunun üzerine Yahuda ve Benyamın'ın bütün erkekleri üç gün içinde Yerus alim'de toplandılar. Dokuzuncu ayın yirminci günüydü; ve bütün halk, bu mesele yüzünden ve şiddetli yağmurdan dolayı titreyerek Tanrı'nın Tapınağı'nın önündeki meydana oturdu. Ezra 10:1-9.

Yüz kırk dört binin antlaşması, yabancı kadınlarla evlenmiş olanlardan ayrılma olarak tasvir edilir. Bu, bilge ve akılsız bakirelerin ayrılmasıdır ve dokuzuncu saatte gerçekleşir; bu dokuzuncu saat, Mesih'in ölümü, Pentekost'ta tapınakta Petrus'un bulunması ve Petrus'un deniz kıyısındaki Sezariye'ye çağırılmasıdır. Ezra'nın gerçekleştirdiğı ayrılma, aynı zamanda Malaki kitabının üçüncü bölümünde Antlaşmanın Elçisi tarafından Levililerin arındırılmasıdır. Malaki'deki bu arındırma, Mesih'in iki tapınak temizliğini tasvir eder.

Tapınağı dünyanın alıcı ve satıcılarından arındırırken, İsa, yüreğı günahın kirliliğinden—ruhu yozlaştıran dünyevi arzular, bencil tutkular ve kötü alışkanlıklardan—arındırma görevini ilan etti. Malaki 3:1-3 alıntılıandı. Çağların Arzusu, 161.

Ezra'ya ve antlaşmaya girenlere “kalkın” denilir; isyancıların otuz sekiz yıllık bir süre zarfında hepsinin ölmesinin ardından ise Yeşu'ya “kalk” denildi. Kadim İsrail'in on kezlik sınama sürecinde başarısız olması iki yıl sürdü; otuz sekiz yıl sonra ise isyancıların hepsi ölmüştü ve Tanrı onlara “kalkın” der.

Ben dedim ki: Şimdi kalkın ve Zered Deresi'ni geçin. Biz de Zered Deresi'ni geçtik. Kadeş-Barnea'dan çıktığımızdan Zered Deresi'ni geçinceye kadar geçen süre otuz sekiz yıldır; RAB'bin onlara ant içtiğı gibi, savaşçı erkeklerin tüm kuşağı ordu içinden tükenip gidinceye

dek. Tesniye 2:13, 14.

Yuhanna'nın beşinci bölümünde, İsa otuz sekiz yıldır bu halde olan felçli adamı iyileştirdi ve onu iyileştirdiğinde adama "kalk" dedi.

Çünkü belirli bir zamanda bir melek havuza iner ve suyu dalgalandırır; su dalgalandıktan sonra ilk giren, hangi hastalığı olursa olsun, ondan tamamen şifa bulurdu. Orada, otuz sekiz yıldır bir hastalığı bulunan bir adam vardı. İsa onu orada yatarken görünce ve uzun zamandır bu halde olduğunu bilince, ona dedi: Şifa bulmak ister misin?

Hasta adam ona şöyle karşılık verdi: Efendim, su çalkalandığında beni havuza koyacak kimsem yok; ben daha varamadan benden önce bir başkası havuza iniyor.

İsa ona dedi: Kalk, döşeğini al ve yürü. Derhal adam şifa buldu, döşeğini aldı ve yürüdü; aynı gün Şabat günüydü. Yuhanna 5:4-9.

Ezra'nın yüz kırk dört binin ahbine ilişkin temsilinde, halkın "kalkması" gerekiyordu. 1838'de önde gelen bir Millerci vaiz olan Josiah Litch, Osmanlı egemenliğinin 1840 dolaylarında sona ereceğini öngördü ve Millerci mesaj ortaya çıktı; 11 Ağustos 1840'taki tam gerçekleşmesiyle de güç kazandı. Muzaffer kilisenin yüceltilmesi, ahit tesis edildiğinde Tanrı'nın halkının kalkmasına sebep olan bir peygamberlik sözünü içerir. Ezra'nın yabancı eşlerden ayrılışında, Malaki'nin Levilileri arındırmasını ve Mesih'in iki tapınak temizliğini buluruz; ve her hat, buğday ile delice arasındaki bir ayrımı tanımlar; bu ayrım, Mesih'in günahı yüz kırk dört binin yüreklerinden ebediyen uzaklaştırdığı zaman gerçekleştirilir. Mesih'in dokuzuncu saati ve Petrus'un iki dokuzuncu saati, Ezra'nın arınma duasıyla birlikte, ölçüsüzce dökülecek olan geç yağmurun zamanı olan Pazar yasasıyla örtüşür. Daniel kitabının dokuzuncu bölümünde, Daniel, niyazlarına akşam takdimesi vaktinde — ki bu dokuzuncu saattir — bir cevap alır.

Evet, dualarımı söylerken, başlangıçta görümde gördüğüm o adam, Gabriel, süratle uçurulmuş olarak, akşam sunusu vakti civarında bana dokundu. Daniel 9:21.

Bize, Şinar'ın büyük ırmaklarının kıyılarında Daniel'e verilen görümlerin şimdi tahakkuk sürecinde olduğu ve peygamberlik sözlerinin verildiği zamanki şartları göz önünde bulundurmamız gerektiği bildirilmektedir.

Daniel'in Tanrı'dan aldığı ışık özellikle bu son günler için verildi. Şinar'ın büyük ırmakları olan Ulai ve Hiddekel kıyılarında gördüğü görümler şimdi gerçekleşme sürecindedir ve önceden bildirilen tüm olaylar yakında gerçekleşecektir.

"Daniel'in peygamberlik sözlerinin verildiği zamanda Yahudi ulusunun içinde bulunduğu şartları dikkate alın." Testimonies to Ministers, 113.

Hiddekel ve Ulai nehirleriyle bağlantılı görümlerin nuru, Daniel kitabının on birinci bölümünün son altı bölümünü temsil eder. Ulai nehriyle temsil edilen dokuzuncu bölümde, Daniel'e yedinci, sekizinci ve dokuzuncu bölümler üzerine nur verilir. Hiddekel nehriyle temsil edilen onuncu bölümde ise, Daniel'e onuncu, on birinci ve on ikinci bölümlerin nuru verilir. Peygamberlik bilgisi, hem bölümlerin içinde temsil edilen peygamberî olaylarla hem de bizzat Daniel tarafından temsil

edilir; çünkü peygamberliklerin verildiği sırada Yahudi milletinin içinde bulunduğu koşulları göz önünde bulundurmamız gerekir.

Bu mülahazaları son günlere taşımamız ve onları öteki peygamberin tanıklıklarıyla uyumlu hâle getirmemiz gerekir. Bu şu anlama gelir: Petrus nasıl Sezariye Filipi'de ve ayrıca Sezariye Maritima'da ise, Daniel de dokuzuncu bölümde dokuzuncu saatte Cebrail tarafından ziyaret edilir ve onuncu bölümde yirmi ikinci günde ziyaret edilir. Son günler için Ulai ve Hiddekel'e ilişkin ışığın mührü, yirmi ikinci günün dokuzuncu saatinde çözülerek Daniel'e açılır. Bu ışık, Pazar yasasında ölçsüz geç yağmurun dökülüşünü temsil eder.

Daniel'in tanıklığı, dokuzuncu saatte bütünüyle açılır; zira o, son günlerde Tanrı'nın halkının başına 'gelecek olan'ların hem dışsal hem içsel tarihini tanımlar. O ışık ilan edildiğinde, Kornelius tarafından temsil edilen uluslar yüz kırk dört bini çağırarak üzere adam gönderecek, Tanrı'nın yasası Pazar gününün zorunlu kılınmasıyla katledilecek ve Petrus, Mesih'in ayrıldığı ve Yahudilerin boş evi olarak tanımladığı mabede bir mesaj ulaştıracaktır. Petrus uluslara ve ayrıca Sanhedrin'e hitap ederken, Ezra ayrılık için yakarır ve Daniel ışık için oruç tutup dua eder. Pentekost'taki dokuzuncu saat, Mesih'in ölümündeki dokuzuncu saat, Kornelius'un Petrus'u çağırışındaki dokuzuncu saat ve akşam sunusu, hepsi Karmel Dağı'ndaki İlyas ile örtüşür.

Açıktır ki, altı saatlik dönem Pazar yasasında sona eren bir dönemi temsil eder; ancak başlangıcı, tıpkı sabah ve akşam sunularında olduğu gibi, doğrudan sonla bağlantılı bir olayla belirlenir. Petrus açısından, altı saatlik dönem Sezariye Filipi'den deniz kıyısındaki Sezariye'ye kadardır. Pentekost'ta ise üst odadan tapınağa kadardı. Yolun başlangıcına yerleştirilen parlak ışık olan dönem, Geceyarısı Çılgılığı'dır ve bu dönem Pazar yasasına kadar uzanır. Akşamlar arasında geçen altı saat, Mesih'in Yeruşalim'e muzaffer girişini temsil eder; bu olay ise, 12-17 Ağustos 1844 tarihleri arasındaki Exeter kamp toplantısıyla başlayan ve 22 Ekim 1844'te sonucuna ulaşan mesajın ilanı dönemini temsil ediyordu. Exeter, Sezariye Filipi'dir ve deniz kıyısındaki Sezariye 22 Ekim 1844'tür. Başlangıç da bitiş de Sezariye ile işaretlenmiştir.

Görkemli giriş, başında bir tartışma ve sonunda bir tartışma ile işaretlenmiştir. Exeter'deki tartışma, kamp alanındaki Watertown çadırında vuku bulan sahte tapınma ile temsil edilmişti. Bu iki çadır iki mesajı temsil ediyordu ve Mesih, az önce çözülmüş merkebe binerek Zeytin Dağı'ndan inip Kudüs'e girerken ilan edilmekte olan mesaj hakkında münakaşacı Yahudiler yakındılar. İlk ve son tartışma, döneme bir alfa ve omega tayin eder. Exeter'de Watertown sınıfı, yağları olmayan bir bakireler sınıfını temsil ederdi ve onlar için kurtuluş kapısı kapandı. O dönemin sonunda Kutsal Yer'e açılan kapı kapatıldı; böylece döneme bir alfa ve omega verilmiş oldu. Bu alfa ve omega, görkemli girişin iki tartışmasıyla ve Petrus'ta Sezariye'den Sezariye'ye olanla uyum içindedir.

Sezariye Filipi'de, ilhamın sözcüsü olarak övüldüğü, ardından da çarmıhın mesajına karşı çıktığı için Şeytan olarak mahkûm edildiği bir bölümde, Simon Barjona'nın adı Petrus olarak değiştirilir. Petrus, vaftiz ve çarmıhın mesajıyla birbirinden ayrılan iki sınıfın sembolüdür; bu, 11 Eylül'ün ve Pazar yasasının mesajıdır.

"Ferisi ve vergi görevlisinin temsil ettiği her bir sınıf için, elçi Petrus'un yaşamında bir ders vardır. Öğrenciliğinin başlarında Petrus kendini güçlü sanıyordu. Ferisi gibi, kendi gözünde

'diğer insanlar gibi değildi.' Mesih, ihanete uğramasından önceki gece öğrencilerini, 'Bu gece hepimiz benden ötürü sendeleyeceksiniz' diye önceden uyardığında, Petrus güvenle, 'Hepsi sendeletse bile ben sendelemem' diye ilan etti. Markos 14:27, 29. Petrus kendi tehlikesini bilmiyordu. Kendine güveni onu yanılttı. Ayartıya dayanabileceğini sanıyordu; ama birkaç kısa saat içinde sınav geldi ve lanetler okuyup yeminler ederek Rabbini inkâr etti." Mesih'in İbret Dersleri, 152.

Dokuzuncu saatte, akşam sunusunun zamanında, İlyas'ın duasına cevap olarak gökten ateş indi ve Tanrı'nın halkının Rab'bin Tanrı olduğunu bilmesi amacıyla sunuyu yakıp tüketti. Karmel Dağı'nda iki zümre simgelenmiştir: biri o anda Rab'bin Tanrı olduğunu bilenler, diğeri ise ardından öldürülen Baal peygamberleriyle temsil edilenler.

Akşam sunusunun takdim edildiği vakitte vaki oldu ki, peygamber İlyas yaklaşık şöyle dedi: İbrahim'in, İshak'ın ve İsrail'in Tanrısı RAB, bugün İsrail'de Tanrı olanın Sen olduğun, benim de Senin kulun olduğum ve bütün bu işleri Senin sözüne göre yaptığım bilinsin. Beni işit, ya RAB, beni işit ki, bu halk Senin RAB Tanrı olduğunu ve onların yüreğini yine geri döndürdüğünü bilsin.

O zaman Rab'bin ateşi indi ve yakmalık sunuyu, odunu, taşları ve tozu tüketti; hendekteki suyu da yalayıp yuttu. Bunu gören bütün halk yüzüstü yere kapandılar ve şöyle dediler: Rab, O Tanrı'dır; Rab, O Tanrı'dır.

Ve İlyas onlara dedi: Baal'ın peygamberlerini yakalayın; onlardan bir tekinin bile kaçmasın. Ve onları yakaladılar; ve İlyas onları Kişon Deresi'ne indirip orada öldürdü. 1 Krallar 18:36-40.

Akşam sunusu, Mesih'in ölümü, Petrus'un topal adamı iyileştirmesi, Petrus'un mesajı Yahudi olmayanlara götürmesi, Daniel'in peygamberlik ışığı alması, İlyas'ın duasının ateşle cevaplanması; Ezra'nın ise çuvala bürünüp kül içinde, Laodikya'nın Filadelfya'ya geçişi ve muharip kilisenin muzaffer kiliseye geçişi için dua etmesi. Dokuzuncu saat, kurban saatidir, duanın cevaplandığı saattir, göğün yeryüzüne temas ettiği saattir, yargı ile merhamet arasındaki köprüdür; ve işte bu yüzden Mesih dokuzuncu saatte ölür; çünkü kurbanın dokuzuncu saati, İncil'i Yahudi olmayanlara açtı; bunlar karanlıkta oturanlardı; fakat Daniel kitabı Pazar yasasıyla birlikte bütünüyle açıldığında büyük bir ışık göreceklerdir.

Hakimler 6:21'de, Gidyon'un sunusu sırasında, RAB'bin meleği elindeki değnekle Gidyon'un et ve mayasız ekmek sunusuna dokundu; kayadan ateş yükselerek sunuyu bütünüyle tüketti. Ateş, Tanrı'nın Gidyon'a çağrısını ve işareti kabul edişini teyit etti.

Ve ona dedi: Eğer şimdi senin gözünde lütuf bulduysam, benimle konuştuğuna dair bana bir işaret göster. Ben sana gelinceye ve takdimemi getirip önüne koyuncaya kadar, yalvarırım, buradan ayrılma. O da, "Geri dönünceye kadar bekleyeceğim" dedi. Gideon içeri girip bir oğlak hazırladı; bir efa undan mayasız ekmekler yaptı. Eti bir sepete koydu, suyunu bir kaba koydu; meşe ağacının altında ona getirip sundu. Tanrı'nın meleği ona, "Eti ve mayasız ekmekleri al, şu kayanın üzerine koy ve suyunu dök" dedi. O da öyle yaptı. Sonra RAB'bin meleği elindeki değneğin ucunu uzatıp ete ve mayasız ekmeklere dokundu; kayadan ateş

yükseldi ve eti ile mayasız ekmekleri tüketti. Ardından RAB'bin meleği onun gözlerinin önünden kayboldu. Gideon onun RAB'bin bir meleği olduğunu anlayınca, "Eyvah, ya Rab Tanrı! Çünkü RAB'bin bir meleğini yüz yüze gördüm" dedi. Hakimler 6:17-22.

Bölümün ilk ayetinde melek Gidyon'a göründü ve ona "yiğit savaşçı" diye seslendi; bunun üzerine Gidyon, bu iddianın doğrulanması için bir işaret istedi. Ardından Gidyon melekten beklemesini istedi ve peygamberlikte bekleyen melek ikinci melektir. Bekleme süresi sona erdikten sonra Gidyon bir sunu sundu ve ateş sunuyu tüketti. Gidyon'un zamanı dokuzuncu saattir; çünkü İlyas akşam sunusuna tekabül eder ve dokuzuncu saat, Pentekost'taki ateş dillerinin hizalandığı Pazar Yasasıdır. Gidyon, Rab'bi yüz yüze gören bir sınıfı temsil eder; bu, onuncu bölümde Daniel'in yaşadığı hadisedir. Gidyon, ateşin sunuyu tükettiğini gördüğünde, yüz yüze görmüş olduğu Rab ile muhatap olduğunu o zaman idrak etti.

Ateş mucizesi işareti tasdik ettiğinde Gidyon bu gerçeğe uyanır; işaret ise Tanrı'nın kudretli adamı Gidyon ile, hepsinin ellerinde Habakkuk'un üç yüz levhası bulunan üç yüz kâhinden oluşan orduydu. İşaret, yahut sancak, bizzat Gidyon'dur; ve üç yüz kişilik ordu da, otuz yedinci bölümde ayağa kalkan Hezekiel'in o kudretli ordusudur.

Levililer 9:23-24'te, Buluşma Çadırı adandığında, başkâhin olarak Harun'un ilk sunularının ardından, Rab'bin huzurundan ateş çıktı ve sunağın üzerindeki yakmalık sunuyu ve yağları tüketti. Halk sevinçle haykırıp huşu içinde yüzüstü yere kapandı. Bu, satır satır, İlyas'ın ateşiyle uyumlu olmalıdır.

Buğday ile delice otunun ayrılması için Ezra'nın dokuzuncu saat duası, ki bu Pazar Yasası sırasında gerçekleşir, savaşan kilisenin muzaffer kiliseye dönüştüğü zamanda yerine gelir. Bu, Gidyon'un ateşiyle de uyumlu olmalıdır. Yedi gün süren kutsanmanın ardından sekizinci gün yapılan Harun'un ilk sunusu üzerine inen yakıp tüketen ateş, aynı gün geri dönerek Harun'un iki kötü oğlunu mahvetti. Kutsal Ruh dokuzuncu saatte, Pazar Yasası'nda, ölçüsüz olarak döküldüğünde, iki kâhin sınıfının birbirinden ayrılması gerçekleşecek ve muzaffer kilise, fethederek ve fethetmek üzere ileri giden Efes'in beyaz atıyla temsil edilen işi başlatacaktır. Muzaffer kilisenin meshedilişi, Süleyman'ın Tapınağı'nda ikinci bir tanık bulur.

2. Tarihler 7:1-3'te tapınağın adanmasında, Süleyman'ın duasının ardından gökten ateş indi ve yakmalık sunuları ile kurbanları tüketti. Rab'bin yüceliği tapınağı doldurdu; bu da halkı tapınmaya ve Tanrı'nın iyiliğini ve sonsuza dek süren merhametini ilan etmeye sevk etti. Pazar yasasında muzaffer kilise, Zekeriya ve Yeşaya'ya göre, bir taç ve sancak olarak bütün dağların üzerine yükseltilir. Süleyman'ın tapınağı adanmasında ateş indiğinde, tapınak Rab'bin yüceliğiyle doldu; bu, yedinci borazanın çalınmasının Tanrı'nın halkı üzerindeki işini tamamlamış olduğunu ve aynı işi on birinci saat işçileri üzerinde tamamlamak üzere olduğunu simgeliyordu. Yedinci borazan, kefareti, yani İsa yücelik krallığını yüceltirken vuku bulan Tanrısallık ile insanlığın birleşimini temsil eder. Musa'nın Buluşma Çadırı'nda ve Süleyman'ın tapınağında inen o ateş, Harun'un oğlu için de, Davut için olduğu gibi, bir yargı ateşiydi.

1. Tarihler 21:26'da, Davut'un sayımının yol açtığı veba sırasında, Arauna/Ornan'ın harman yerinde Davut'un sunusu, sunağın üzerine gökten inen ateşle cevaplandı; bu, kabul edildiğinin

işareti oldu ve vebayı durdurdu. Laodikya'nın vebası, onun insan gücüne ve hikmetine olan bağımlılığının vebasını durdurmak için ateş Davut'un sunusunun üzerine indiğinde sona erer. Beşerîden İlahî-beşerî olana geçiş, kefaretin tamamlanması ve kilisenin bir sancak olarak yükseltilmesiyle işaretlenir. O noktada, Süleyman Mabedi'yle mutabık olarak, ulûhiyetin beşeriyetle birleşmesiyle Rab'bin yüceliği mabedi doldurdu.

Üçüncü ve dokuzuncu saatlerle temsil edilen Gece Yarısı Çılgılığı dönemi üzerine incelememizi bir sonraki makalede sürdüreceğiz.

Altı gün sonra İsa, Petrus'u, Yakup'u ve kardeşi Yuhanna'yı yanına aldı ve onları yalnız başlarına yüksek bir dağa çıkardı. Onların önünde başkalaştı; yüzü güneş gibi parladı, giysileri ışık gibi bembeyaz oldu. Ve işte, Musa ile İlyas onlara göründü; O'nunla konuşuyorlardı.

Bunun üzerine Petrus İsa'ya cevap verip şöyle dedi: "Rab, burada bulunmamız iyidir; dilersen, burada üç çardak kuralım: biri senin için, biri Musa için, biri de İlyas için." O daha konuşurken, işte, parlak bir bulut onları gölgeledi; ve işte, buluttan şöyle diyen bir ses geldi: "Bu benim sevgili Oğlumdur; ondan hoşnutum; onu dinleyin."

Öğrenciler bunu işitince yüzüstü yere kapandılar ve büyük bir korkuya kapıldılar. İsa da gelip onlara dokundu ve dedi: "Kalkın, korkmayın."

Gözlerini kaldırıp baktıklarında, İsa'dan başka kimseyi görmediler. Ve dağdan inerlerken İsa onlara şöyle buyurdu: "Bu görümü, İnsanoğlu ölüler arasından yeniden dirilinceye kadar kimseye anlatmayın." Matta 17:1-9.